

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 267/2012-64

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2012 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa o prijatej sťažnosti Ing. M. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. V., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. M. K. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bardejov p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. M. K. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 404,40 € (slovom štyristoštyri eur a štyridsať centov), ktorú j e Okresný súd Bardejov p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. S. V., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 267/2012-28 z 11. júla 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. M. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou 8. júla 2002 okresnému súdu domáhal proti Š. K., M. (ďalej len „žalovaný“), vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy z 15. decembra 2000 uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou K., s. r. o.,

K. (ďalej len „povinný“). Konanie je vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 C 485/2002 a podľa názoru sťažovateľa v ňom dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým k porušovaniu jeho základného práva zaručeného ústavou (čl. 48 ods. 2), resp. práva zaručeného dohovorom (čl. 6 ods. 1), čo odôvodňuje takto:

„Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 4. 6. 2009 bola moja žaloba po siedmich rokoch zamietnutá.

Po podaní odvolania z mojej strany, bol uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 4. 2010 pod sp. zn. 5 Co 249/2009 rozsudok prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie...

V súčasnosti súdne konanie pokračuje na súde prvého stupňa, bolo odročené na deň 26. 1. 2012 za účelom doplnenia dokazovania v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove. Ukončenie súdneho sporu je však v nedohľadne vzhľadom na potrebu vykonať ďalšie dokazovanie, pričom nie je vylúčené opätovné nariadenie znaleckého dokazovania...

Mám za to, že tento spor nemá konca... Takmer po 10tich rokoch ideme zisťovať, či obchodná spoločnosť K. s. r. o. v čase 15. 12. 2000, kedy došlo k právnomu úkonu, ktorý odporujem, vlastnila hnutel'ný majetok alebo nie, pričom spoločnosť K. s. r. o. je už viac ako 10 rokov vymazaná z obchodného registra...

... pre naplnenie záverov z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove v konaní 5 C 485/2002, je nutné vykonať... dokazovanie tak, ako to prikázal odvolací súd. Voči tomuto rozhodnutiu krajského súdu sa nedá oponovať, celé dokazovanie bolo a je v rukách Okresného súdu Bardejov ako prvostupňového súdu. Avšak pre mňa ako fyzickú osobu, ktorá sa už takmer 10 rokov súdi, je to ťažko znesiteľné, pričom za ten čas skutočná škoda, ktorú som utrpel už predstavuje vyše 100.000 €, pričom som už utrpel aj ušlý zisk a morálnu škodu... Na toto súdne konanie nadväzujú aj ďalšie súdne konania, ktoré úzko spolu súvisia. Právoplatné skončenie súdneho konania pod spisovou značkou 5 C 485/2002 má pre mňa mimoriadny význam, pretože jeho skončením v môj prospech, sa môžem začať domáhať vymoženía svojej doposiaľ nevyoženej pohľadávky...“

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež uviedol:

„... sťažnosťou zo dňa 6. 7. 2011 adresovanou Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky som namietal zbytočné prietahy Okresného súdu Bardejov... Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky odstúpilo túto sťažnosť v zmysle zákona č. 757/2004 Z. z. o sudoch na vybavenie Okresnému súdu Bardejov. Predseda Okresného súdu Bardejov vybavil sťažnosť dňa 26. 9. 2011...

Podaním zo dňa 10. 10. 2011 označeným ako Prešetrenie vybavenia sťažnosti som sa domáhal, aby Krajský súd v Prešove v zmysle § 67 ods. 1 písm. a) zákona osudoch prešetril vybavenie sťažnosti predsedom Okresného súdu Bardejov...

Krajský súd v Prešove zistil, že došlo k prietahom... aj v konaní pod spisovou značkou 5 C 485/2002...

Ako som... uviedol, právoplatné skončenie súdneho konania pod spisovou značkou 5 C 485/2002 má pre mňa mimoriadny význam, pretože jeho skončením v môj prospech, sa môžem začať domáhať vymoženía svojej doposiaľ nevymoženej pohľadávky, ktorá mi bola prisúdená rozsudkom Okresného súdu v Bardejove, sp. zn. 8 C 2175/97 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Co 161/00 zo dňa 19. 6. 2000 a uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Co 161/00 zo dňa 4. 6. 2001.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v konaniach 5 C 485/2002... porušené bolo.

2. Prikazuje Okresnému súdu Bardejov v konaní 5 C 485/2002 konať bez zbytočných prietahov.

3. Priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000 €.

4. Okresný súd Bardejov je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 1.266,72 € na účet právneho zástupcu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr 1409/2012 zo 17. augusta 2012 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 7. novembra 2012.

2.1 Predseda okresného súdu vo vyjadrení okrem prehľadu úkonov vykonaných vo veci uviedol:

„... možno konštatovať, že v priebehu konania došlo ku krátkodobým prieťahom, ale vzhľadom na ich dĺžku a okolnosti (zmena zákonného sudcu zo zákonných dôvodov) nemožno tie považovať za zbytočné prieťahy. Okrem toho celková dĺžka konania bola ovplyvnená aj správaním sťažovateľa, ktorý opakovane napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil a preto nemohla byť vec na nariadenom pojednávaní meritórne prejednaná a prípadne rozhodnutá.

Nad rámec uvádzam, že sťažovateľ si uplatňuje aj právo na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 5 C 485/2002 podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Vec je nateraz vedená na Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 17308/2012.

V súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov oznamujem, že súhlasím s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku k vyjadreniu predsedu okresného súdu okrem iného uviedol:

«Sťažovateľ nesúhlasí so stanoviskom porušovateľa, ktoré odôvodňujem nasledovne.

Na rozdiel od prvej odpovede porušovateľa zo dňa 26. 9. 2011 na sťažnosť sťažovateľa ani toto stanovisko porušovateľa sa ničím nelíši od pôvodnej odpovede, ďalej neprináša žiadne nové skutočnosti a preto sťažovateľ zotrváva na tých istých dôvodoch uvedených v podaniach označených ako „Prešetrenie vybavenia sťažnosti“ zo dňa 10. 10. 2011 adresované Krajskému súdu v Prešove a „Sťažnosť“ sťažovateľa zo dňa 17. 1. 2012 adresovanú ústavnému súdu SR...

K tvrdeniam porušovateľa o tom, že žalobca svojim správaním a neúčastou na pojednávaniach taktiež zavinil a spôsobil prieťahy v konaní, uvádzam, že iba v jedinom prípade dňa 20. 9. 2006, kedy sa malo uskutočniť súdne pojednávanie, sťažovateľ nebol

prítomný a taktiež ani jeho skorší právny zástupca... Pojednávania dna 14. 11. 2008 sa sťažovateľ nezúčastnil, pričom právny zástupca ospravedlnil sťažovateľovu neúčast'. K obidvom súdnym pojednávaniam uvádzam, že po výsluchu sťažovateľa na predchádzajúcich pojednávaniach (na pojednávaní dňa 14. 10. 2005), sa po ukončení pojednávania sťažovateľ opýtal sudkyne, či je prítomnosť sťažovateľa na pojednávaniach nutná, keďže vo veci už vypovedal, ďalej ako podnikateľ je často krát mimo územia Slovenskej republiky a má právneho zástupcu. Ako aj vyplýva zo skorších tvrdení sťažovateľa, sudkyňa mu mala oznámiť, že je účastníkom konania a preto by mal byť prítomný, ale že sťažovateľ má právneho zástupcu, ktorý ho zastupuje... Prítomnosť právneho zástupcu na pojednávaniach aj napriek neprítomnosti sťažovateľa nemali nijaký vplyv ani význam na meritórne prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Čo sa týka pojednávania dňa 20. 1. 2009, bola na súdnom pojednávaní riešená otázka, či bolo možné uspokojiť navrhovateľa z majetku, a to z hnutelných vecí... Odročenie smerovalo za tým účelom, či bude vykonávané doplnenie znaleckého dokazovania ohľadom existencie hnutelného majetku..., z ktorého sa sťažovateľ taktiež mohol uspokojiť. Ďalšie doplnenie tohto dokazovania nebolo navrhnuté a teda ani vykonané.

Čo sa týka ďalších vytýčených predvolaní na súdne pojednávanie po doručení zrušujúceho uznesenia krajského súdu, uvádzam, že vo všetkých pojednávaniach, ktoré boli vytýčené a ktoré sa neuskutočnili (s výnimkou pojednávania vytýčeného na deň 20. 1. 2011, o ktorom sa zmieňujem nižšie), tieto pojednávania vytýčené na deň 28. 9. 2010, 8. 11. 2010, 14. 3. 2011, 28. 4. 2011 boli odročené výlučne na žiadosť žalovanej strany, pričom v každom jednom prípade asistentka sudcu prejednávajúceho túto vec oznámila telefonicky deň pred konaním súdneho pojednávania alebo v samotný deň konania súdneho pojednávania právnemu zástupcovi, že súdne pojednávanie bude odročené na žiadosť žalovanej strany s dovetkom, či túto skutočnosť oznámim osobne alebo to má oznámiť súd. Odročenie pojednávania som vždy oznámil klientovi (sťažovateľovi).

Čo sa týka súdneho pojednávania vytýčeného na deň 20. 1. 2011, ako zástupca sťažovateľa som žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a o zrušenie termínu pojednávania, pričom vzhľadom na neustále ospravedlnenia žalovanej strany a z dôvodu rýchlosti, efektívnosti a hospodárnosti konania som súčasne navrhol, aby

v zmysle záverov uznesenia odvolacieho súdu bolo vykonané dokazovanie v tom smere v ako ho určil odvolací súd.

Čo sa týka súdneho pojednávania vytyčeného na deň 28. 6. 2011, to bolo opäť odročené pre neprítomnosť žalovanej strany. Tá navrhovala odročiť súdne pojednávanie, nie žalobca. Keďže sťažovateľ nepoznal nijaké stanovisko od žalovaného, čo navrhuje vo veci ďalej vykonať a vzhľadom na jeho neustále ospravedlňovanie tesne pred pojednávaním, sťažovateľ navrhol prostredníctvom svojho zástupcu ďalšie vykonanie dôkazov v zmysle záverov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení. Toto súdne pojednávanie nebolo odročené za účelom nášho vyjadrenia, čo navrhujeme v konaní ďalej vykonať, pretože sťažovateľ (žalobca) navrhol vykonanie ďalších dôkazov už v písomnom podaní zo dňa 13. 1. 2011 (podanie, ktorým žiadal o ospravedlnenie a zrušenie termínu pojednávania vytyčeného na deň 20. 1. 2011 a vykonanie dokazovania v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia). Vzhľadom na nijaké napredovanie v tomto spore (najmä pre opakované ospravedlnenia žalovanej strany), sťažovateľ podaním zo dňa 4. 7. 2011 podal komplexné vyjadrenie k sporu týkajúceho sa ďalšieho konania a vykonávania dôkazov po zrušení rozsudku Okresného súdu Bardejov odvolacím súdom.

Ďalej uvádzam, že ani na ďalšie pojednávanie uskutočnené dňa 30. 9. 2011 sa žalovaná strana nedostavila, pričom zo strany žalovanej strany bolo faxované na súd ospravedlnenie z dôvodu dočasnej práceneschopnosti, ktorú žalovaná strana mala strana doručiť do 5 dní od oznámenia tohto ospravedlnenia neúčasti. Súdne pojednávanie bolo odročené na deň 2. 12. 2011. Toto pojednávanie bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu odporcu, pojednávanie bolo odročené na deň 26. 1. 2012. Toto pojednávanie bolo odročené z dôvodov na strane žalovanej strany, ďalší termín pojednávania bol stanovený na deň 12. 4. 2012. Pojednávanie bolo opätovne odročené na deň 26. 6. 2012, na ktoré bola predvolaná svedkyňa M. R., ktorá však aj napriek prevzatíu predvolania sa na pojednávanie nedostavila a svoju neúčasť neospravedlnila. Konania sa nezúčastnila ani žalovaná strana z dôvodov práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného. Pojednávanie bolo odročené na deň 6. 9. 2012. Toto pojednávanie bolo opätovne odročené z dôvodu práceneschopnosti žalovaného, pričom predvolanie bolo doručené aj svedkyňi M. R., ktorá sa však opätovne bez ospravedlnenia nezúčastnila výsluchu. Opätovne bolo súdne pojednávanie odročené na deň 8. 11. 2012. Toto

pojednávane bolo odročené za účelom ďalšieho dokazovania - výsluchu ďalších svedkov, na deň 13. 2. 2013.

... navrhujem, aby v súlade s § 30 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z, z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, bolo nariadené ústne pojednávanie.»

Na základe oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa, že sťažovateľ trvá na ústnom pojednávaní, ústavný súd nariadil verejné ústne pojednávanie na 23. apríl 2013, na ktorom sa zúčastnil len sťažovateľ a jeho právny zástupca. Predseda okresného súdu sa z účasti na ústnom pojednávaní listom č. Spr. 1409/2012 z 8. apríla 2013 ospravedlnil a vyslovil súhlas s tým, aby sa pojednávanie konalo a vo veci sa rozhodlo bez účasti zástupcu okresného súdu. Dodal, že trvá na písomnom vyjadrení zo 17. augusta 2012.

Právny zástupca sťažovateľa na ústnom pojednávaní uviedol, že *„sa pridžiava písomnej sťažnosti a písomného stanoviska a dôvodov tam uvedených...“*. Ďalej uviedol, že *„do dnešného dňa nebolo rozhodnuté v merite veci pre Okresným súdom Bardejov“*.

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 C 485/2002:

- 8. júl 2002 – sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu proti žalovanému, ktorou sa domáhal neúčinnosti kúpnej zmluvy z 15. decembra 2000,
- 25. september 2002 – sudkyňa okresného súdu predložila spis predsedovi okresného súdu na rozhodnutie o jeho pridelení inému sudcovi,
- 30. september 2002 – predseda okresného súdu odňal vec sudkyni a prideliť ho inej sudkyni okresného súdu,
- 13. jún 2003 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a žalovanému zaslal žalobu na vyjadrenie,
- 27. jún 2003 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,

- 23. júl 2003 – právny zástupca sťažovateľa podal námietku zaujatosti a návrh na vylúčenie sudcov okresného súdu,
- 20. august 2003 – zákonná sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti podanej právnym zástupcom sťažovateľa (necítila sa zaujatá),
- 27. august 2003 – 6. október 2003 – jednotliví sudcovia okresného súdu sa vyjadrili k námietke zaujatosti (zaujatí sa cítili štyria sudcovia),
- 22. október 2003 – okresný súd predložil Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) súdny spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu podanej sťažovateľom,
- 27. október 2003 – krajský súd uznesením č. k. 1 NcC 47/03-41 rozhodol, že štyria sudcovia okresného súdu nie sú a štyria sudcovia sú vylúčení z prerokúvania a rozhodovania veci,
- 31. október 2003 – súdny spis bol vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie,
- 6. november 2003 – okresný súd žiadal Správu katastra Bardejov (ďalej len „kataster“) o zapožičanie spisu týkajúceho sa vkladu do katastra č. V 826/2001 z 30. marca 2001,
- 28. november 2003 – kataster predložil okresnému súdu spis č. V 826/2001,
- 30. marec 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 24. september 2004,
- 7. september 2004 – okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 24. september 2004 na 4. november 2004,
- 3. november 2004 – právny zástupca žalovaného požiadal o ospravedlnenie jeho, ako aj neúčasti žalovaného na pojednávaní nariadenom na 4. november 2004 a požiadal o jeho odročenie (dôvodom bola kolízia termínov pojednávaní); JUDr. M. G. telefaxom (doplnené písomne 5. novembra 2004) oznámil prevzatie právneho zastúpenia sťažovateľa, zároveň vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne a z toho dôvodu požiadal o odročenie pojednávania,
- 4. november 2004 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov a ich právnych zástupcov nedostavil, pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia súdneho spisu krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti; zákonná sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti podanej sťažovateľom (jeho právnym zástupcom); okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti,

- 9. november 2004 – súdny spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti,
- 15. november 2004 – krajský súd uznesením č. k. 2 NcC 59/2004-63 rozhodol, že zákonná sudkyňa JUDr. Z. S. nie je vylúčená z prerokúvania a rozhodovania veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 5 C 485/02,
- 6. december 2004 – súdny spis bol vrátený okresnému súdu,
- 14. december 2004 – okresný súd doručoval rozhodnutie krajského súdu právnomu zástupcovi sťažovateľa,
- 22. marec 2005 – okresný súd poučil sťažovateľa a žalovaného o ich právach a povinnostiach v konaní a vyzval sťažovateľa na oznámenie, či súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania, žalovanému uložil vyjadriť sa k veci,
- 24. marec 2005 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. máj 2005,
- 18. máj 2005 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 26. máj 2005 z dôvodu kolízie termínov pojednávania a požiadal o odročenie tohto pojednávania; okresný súd z tohto dôvodu odročil pojednávanie nariadené na 26. máj 2005 na 14. október 2005,
- 14. október 2005 – pojednávania sa nezúčastnil žalovaný (praceneschopnosť), po vyjadreniach právneho zástupcu sťažovateľa a výsluchu sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu potreby vypočutia žalovaného,
- 5. jún 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 20. september 2006,
- 20. september 2006 – na pojednávanie sa nedostavil sťažovateľ ani jeho právny zástupca, z tohto dôvodu bolo pojednávanie odročené na 14. november 2006,
- 14. november 2006 – pojednávania sa nezúčastnil sťažovateľ ani jeho právny zástupca, avšak prítomný bol jeho substitút, po vyjadreniach právnych zástupcov účastníkov a výsluchu žalovaného okresný súd pojednávanie odročil na neurčito na účely vykonania ďalšieho dokazovania spočívajúceho v pripojení súdneho spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 K 128/2001 a vo vykonaní znaleckého dokazovania, okresný súd uložil sťažovateľovi zložiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania,
- 15. november 2006 – právny zástupca sťažovateľa doplnil vyjadrenie k veci prednesené na pojednávaní 14. novembra 2006,
- 22. november 2006 – sťažovateľ zložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania,

- 20. december 2006 – okresný súd uznesením č. k. 5 C 485/2002-94 ustanovil znalca Ing. J. I. (ďalej len „súdny znalec“) na vyjadrenie sa ku kúpnej cene dohodnutej v kúpnej zmluve, lehota na vypracovanie znaleckého posudku bola 30 dní od doručenia tohto uznesenia znalcovi (5. januára 2007),
- 16. január 2007 – súdny znalec oznámil termín vykonania prehliadky na mieste samom 19. januára 2007, zároveň požiadal okresný súd o písomné doklady a spresnenie požiadavky na znalecký posudok (ku ktorému dátumu je potrebné nehnuteľnosti ohodnotiť),
- 19. január 2007 – uskutočnila sa ohliadka nehnuteľnosti, na ktorej sa však nezúčastnil sťažovateľ, preto bola opätovne nariadená ohliadka na mieste samom na 9. február 2007,
- 8. február 2007 – Krajský súd v Košiciach predložil okresnému súdu listiny zo súdneho spisu sp. zn. 6 K128/2001,
- 9. február 2007 – súdny znalec vrátil súdny spis,
- 14. marec 2007 – súdny znalec predložil znalecký posudok č. 5/2007 z 5. marca 2007,
- 14. január 2008 – okresný súd zasielal znalecký posudok na vyjadrenie právnym zástupcom účastníkov konania, zároveň vyzval súdneho znalca na doplnenie podkladov k vyúčtovaniu znalečného,
- 1. február 2008 – súdny znalec reagoval na výzvu okresného súdu,
- 5. február 2008 – sťažovateľ sa vyjadril k znaleckému posudku,
- 14. február 2008 – okresný súd priznal súdnemu znalcovi znalečné a zároveň urgoval vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného k znaleckému posudku,
- 4. november 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 20. január 2009,
- 20. január 2009 – na pojednávanie sa nedostavili účastníci konania, iba ich právni zástupcovia, po vyjadreniach ktorých okresný súd pojednávanie odročil na 10. marec 2009,
- 5. marec 2009 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 10. marec 2009 z dôvodu kolízie termínov pojednávaní, zároveň požiadal o odročenie pojednávania; okresný súd odročil pojednávanie na 28. apríl 2009,
- 13. marec 2009 – právny zástupca žalovaného opäť požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 28. apríl 2009 z dôvodu čerpania dovolenky,
- 19. marec 2009 – okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 28. apríl 2009 na 4. jún 2009,

- 4. jún 2009 – na pojednávaní sa vyjadrili účastníci konania a ich právni zástupcovia, po skončení dokazovania okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol,
- 2. júl 2009 – okresný súd vypracoval písomnú formu rozsudku č. k. 5 C 485/02-138,
- 24. júl 2009 – proti rozsudku okresného súdu podal právny zástupca sťažovateľa odvolanie,
- 27. júl 2009 – právny zástupca sťažovateľa doplnil odvolanie,
- 28. júl 2009 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, právnych zástupcov účastníkov konania vyzval, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania, právneho zástupcu žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k odvolaniu,
- 20. august 2009 – právny zástupca sťažovateľa oznámil, že nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania,
- 3. september 2009 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie,
- 11. september 2009 – právny zástupca žalovaného sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľa,
- 21. september 2009 – súdny spis bol predložený krajskému súdu,
- 20. apríl 2010 – krajský súd na pojednávaní uznesením č. k. 5 Co 249/2009-165, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. júna 2010, zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 24. máj 2010 – súdny spis bol vrátený okresnému súdu,
- 24. jún 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 28. september 2010,
- 27. september 2010 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 28. september 2010 z dôvodu kolízie termínov, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 28. september 2010 – na pojednávanie sa nikto nedostavil, okresný súd ho odročil na 8. november 2010,
- 5. november 2010 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 8. november 2010 z dôvodu kolízie termínov, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 8. november 2010 – na pojednávanie sa nikto nedostavil, okresný súd ho odročil na 20. január 2011,

- 18. január 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju a neúčast' žalovaného na pojednávaní nariadenom na 20. január 2011 z dôvodu práceneschopnosti žalovaného, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 19. január 2011 – právny zástupca sťažovateľa ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 20. január 2011 z dôvodu zahraničnej cesty a požiadal o zrušenie tohto pojednávania, zároveň navrhol postup v ďalšom dokazovaní,
- 20. január 2011 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov konania a ich zástupcov nedostavil, okresný súd odročil pojednávanie na 14. marec 2011,
- 9. marec 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 14. marec 2011 z dôvodu kolízie termínov pojednávania, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 14. marec 2011 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov konania a ich zástupcov nedostavil, okresný súd odročil pojednávanie na 28. apríl 2011,
- 21. marec 2011 – okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby predložil dôkaz, že sa 14. marca 2011 nemohol zúčastniť pojednávania,
- 28. marec 2011 – právny zástupca žalovaného predložil ako dôkaz o kolízii termínov 14. marca 2001 zápisnicu z pojednávania Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 215/2009,
- 8. apríl 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 28. apríl 2011 z dôvodu kolízie termínov pojednávania, zároveň požiadal o odročenie pojednávania, taktiež ospravedlnil neúčast' žalovaného, ktorý trval na prítomnosti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, právny zástupca žalovaného prisľúbil, že na najbližšie pojednávanie sa aj so žalovaným dostaví,
- 27. apríl 2011 – žalovaný predložil okresnému súdu doklad o svojej práceneschopnosti,
- 28. apríl 2011 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov konania a ich zástupcov nedostavil, okresný súd odročil pojednávanie na 28. jún 2011,
- 23. jún 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 28. jún 2011 z dôvodu kolízie termínov, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 28. jún 2011 – okresný súd pojednával iba v prítomnosti právneho zástupcu sťažovateľa a po jeho vyjadrení pojednávanie odročil na 30. september 2011,

- 8. júl 2011 – sťažovateľ predložil návrhy na dokazovanie,
- 5. august 2011 – návrhy sťažovateľa na dokazovanie okresný súd zaslal právnemu zástupcovi žalovaného na vyjadrenie,
- 26. september 2011 – predseda okresného súdu uložil zákonnému sudcovi JUDr. M. K. konať plynule a sústredene,
- 30. september 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu jeho práceneschopnosti a zároveň požiadal o odročenie pojednávania; na pojednávanie sa dostavil iba právny zástupca sťažovateľa, okresný súd pojednávanie odročil na 2. december 2011,
- 25. november 2011 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 2. december 2011 z dôvodu svojej práceneschopnosti, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- 28. november 2011 – okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 2. december 2011 na 26. január 2012 z dôvodu prácenechopnosti právneho zástupcu žalovaného,
- 26. január 2012 – na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, po vyjadreniach právnych zástupcov účastníkov konania okresný súd odročil pojednávanie na 12. apríl 2012 na účely predvolania svedkyne, dožiadania Okresného dopravného inšpektorátu Bardejov, vyžiadania súdneho spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 K 129/01, pripojenia spisu sp. zn. 3 Er 20/2001,
- 26. január 2012 – okresný súd požiadal Exekútorský úrad Mgr. J. V. o zaslanie spisu sp. zn. Ex 554/2000; Krajský súd v Košiciach o zaslanie súdneho spisu sp. zn. 6 K 128/2001; okresný dopravný inšpektorát o oznámenie relevantných informácií;
- 24. február 2012 – okresnému súdu bol doručený spis Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 K 128/01,
- 1. marec 2012 – Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bardejov, Okresný dopravný inšpektorát, oznámilo okresným súdom požadované informácie,
 - 10. apríl 2012 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 12. apríl 2012 zo zdravotných dôvodov, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,
- bez uvedenia dátumu – okresný súd pojednávanie nariadené na 12. apríl 2012 zrušil z dôvodov na strane právneho zástupcu žalovaného,

- 12. apríl 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. jún 2012,
- 18. jún 2012 faxom a 20. jún 2012 predložením originálu – právny zástupca žalovaného požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 26. jún 2012 zo zdravotných dôvodov na jeho strane,
- 26. jún 2012 – pojednávanie bolo odročené na 6. september 2012; právny zástupca sťažovateľa ospravedlnil neúčast' sťažovateľa na tomto pojednávaní z dôvodu jeho účasti na seminári v Č.,
- 6. september 2012 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na tento deň zo zdravotných dôvodov, pojednávanie bolo odročené na 8. november 2012,
- 8. november 2012 – na pojednávaní sa uskutočnil výsluch svedkyne a následne bolo pojednávanie odročené na 13. február 2013, zároveň mali byť predvolaní exekútori, ktorých strany konania navrhli vypočuť,
- 15. január 2013 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 13. február 2013 z dôvodu jeho pooperačného liečenia (kúpeľná liečba), preto žiadal pojednávanie nariadené na 13. február 2013 odročiť,
- 17. január 2013 – okresný súd pojednávanie nariadené na 13. február 2013 odročil na 17. apríl 2013,
- 17. apríl 2013 – právny zástupca žalovaného telefaxom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na tento deň z dôvodu kolízie termínov s pojednávaním na Okresnom súde Prešov, pojednávanie žiadal odročiť; okresný súd pojednávanie odročil na 13. august 2013 a právnomu zástupcovi žalovaného uložil poriadkovú pokutu.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd poznamenáva, že predmetom napadnutého konania vedeného okresným súdom je určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy. Takéto konania nemožno vzhľadom na právnu úpravu a skutočnosť, že tvoria bežnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, považovať za právne zložité. Potreba vykonania znaleckého dokazovania, ako aj vypočítania navrhovaných svedkov by mohla naznačovať určitú skutkovú zložitosť, avšak v danej veci doterajšia celková dĺžka konania nebola významnejšie závislá od jej faktickej náročnosti. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení netvrdil, že by sa vec vyznačovala či už právnou, alebo skutkovou zložitosťou.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, ktorým je správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd konštatuje, že tento svojím správaním nesporne prispel k predĺženiu trvania konania. Z prehľadu úkonov vyplýva, že sťažovateľ zaplatil súdny poplatok, ktorý bol inak splatný 8. júla 2002, t. j. podaním návrhu na začatie konania [§ 5 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov], až 27. júna 2003, teda takmer po jednom roku, a aj to až po výzve okresného súdu. Je zrejmé, že sťažovateľ si neplnil riadne a včas svoju poplatkovú povinnosť, čo je okolnosť, ktorá v zásade bráni súdu konať a rozhodnúť vo veci samej, a tým aj splniť účel označeného základného práva. V tejto súvislosti už ústavný súd konštatoval, že požiadavka na konanie bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (napr. II. ÚS 10/01, I. ÚS 41/02). Ďalšou okolnosťou, na ktorú ústavný súd pri hodnotení správania sťažovateľa ako účastníka konania musí prihliadať a ktorá negatívne ovplyvnila rýchlosť konania, bolo odročenie pojednávania z dôvodov na strane sťažovateľa [najmä 20. septembra 2006 a 20. januára 2009 (pre úplnosť je potrebné uviesť, že na tomto pojednávaní sa nezúčastnil ani žalovaný)]. Sťažovateľ sa takisto v rámci znaleckého dokazovania nezúčastnil ohliadky na mieste samom, ktorá bola nariadená na 19. január 2007, a z tohto dôvodu musela byť táto presunutá na neskorší termín. K celkovej dĺžke trvania konania prispeli aj ďalšie procesné návrhy sťažovateľa (námietky zaujatosti), ktoré, samozrejme, nemožno pričítať na jeho ťarchu, ale je potrebné považovať ich za využívanie procesných práv účastníka konania, ktorý si však v takom prípade musí byť vedomý toho, že rozhodovanie o týchto návrhoch vyžaduje určitý časový priestor.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, je postup samotného okresného súdu.

Konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 C 485/2002 začalo v júli 2002 a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Trvá teda viac ako 10 rokov. Už len samotná dĺžka

trvania konania signalizuje, že v konaní nedochádza k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov konania. Navyše, z prehľadu procesných úkonov okresného súdu vyplýva, že okresný súd v posudzovanom konaní nevykonal relevantnú procesnú činnosť v obdobiach od 30. septembra 2002 do 13. júna 2003, t. j. viac ako 8 mesiacov, od 28. novembra 2003 do 30. marca 2004, t. j. štyri mesiace, od 14. októbra 2005 do 5. júna 2006, t. j. takmer 8 mesiacov, od 14. marca 2007 do 14. januára 2008, t. j. 10 mesiacov, a od 14. februára 2008 do 4. novembra 2008, t. j. takmer 9 mesiacov. Celkovo bol teda okresný súd v preskúmvanej veci nečinný 39 mesiacov, t. j. tri roky a tri mesiace. Za túto dobu teda nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v preskúmvanej veci počas súdneho konania nachádzal.

Pre úplnosť ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že dobu, resp. obdobia, počas ktorých sa spis nachádzal na druhostupňovom (krajskom) súde z titulu konania o opravných prostriedkoch, nemožno pripočítať na ťarchu okresného súdu, ktorý v tomto čase objektívne nemohol ovplyvniť priebeh ani plynulosť skúmaného konania.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 485/2002 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súde podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj finančné zadost'účinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 100 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadost'učinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na celkový čas trvania konania, ktoré nebolo právoplatne ukončené ani po viac ako 10 rokoch, a na zistený rozsah nečinnosti okresného súdu, ale aj s prihliadnutím na správanie sťažovateľa v konaní vedenom okresným súdom považuje za primerané v sume 2 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ si uplatnil úhradu trov konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom v celkovej sume 1 266,72 €, a to za dva úkony právnej služby, ktorými boli prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie ústavnému súdu (sťažnosť). Za účasť na ústnom pojednávaní konanom 23. apríla 2013 si však právny zástupca náhradu trov právneho zastúpenia neuplatnil.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3 a 4, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b)]. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €.

Ústavný súd za účelné považoval úkony právnej služby spočívajúce v prevzatí a príprave právneho zastúpenia, vypracovaní sťažnosti podanej ústavnému súdu zo 17. januára 2012 a vypracovaní stanoviska k vyjadreniu predsedu okresného súdu zo 7. novembra 2012. S poukazom na uvedené a na výsledok konania preto sťažovateľovi vznikol nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2012, teda v celkovej sume 404,40 € vrátane režijného paušálu.

Z týchto dôvodov ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania pred ústavným súdom v sume 404,40 €, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na ustanovenie čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2013